

Sygn. akt IV U 739/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania C. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 9 kwietnia 2013 roku nr (...)

w sprawie C. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje C. W. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 marca 2013 roku do 31 sierpnia 2014 roku.

Sygn. akt IV U 739/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 4 listopada 2013 r.

Decyzją z dnia 9.04.2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił C. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 3.04.2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji C. W. domagał się zmiany decyzji i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, uzasadniając, iż stan jego zdrowia czyni go nadal niezdolnym do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

C. W., urodzony w dniu (...), posiada wykształcenie zawodowe elektromontera i na takim stanowisku pracował przez wiele lat, a ostatnio wykonując czynności elektromontera prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług

budowlanych . Od 26.08.2010r. do 28.02.2013r. odwołujący się pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 5.02.2013r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o dalsze przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W orzeczeniu z dnia 12.03.2013r. r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził ,że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy . Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 3.04.2013r. r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

dowód: akta rentowe ZUS O/T.

W odwołującego się stwierdzono:

- stan po urazie barku prawego i leczeniu operacyjnym
- uogólnioną chorobę zwyrodnieniową stawów kończyn i kręgosłupa,
- wielopoziomowe zmiany dyskopatyczne kręgosłupa
- powysiłkowy zespół bólowy mięśniowy w kończynie górnej prawej
- przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego
- nadciśnienie tętnicze pierwotne

Powyższe schorzenia czynią odwołującego niezdolnym do pracy częściowo na okres 18 miesięcy liczonych od 1.03.2013r.

dowód: - opinia biegłych lekarzy neurologa, chirurga –ortopedy, kardiologa z dnia 16.09.2013r. r.- k. 11-14

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, podzielił wnioski płynące z opinii lekarzy biegłych sądowych, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegli legitymowali się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłych diagnoza schorzeń zdiagnozowanych u wnioskodawcy jest prawidłowa, zaś wnioski płynące z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonych badań, co czyni opinię wewnętrzną spójną i logiczną . Biegli w oceniając zdolności do wykonywania przez wnioskodawcę określonych prac.

Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła zastrzeżeń pod adresem opinii biegłych lekarzy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Stosownie zaś do art. 57 powołanej ustawy, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jak wynika z dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl dyspozycji ust. 2 powołanego artykułu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3- częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego.

Dla stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy decydująca jest zatem nie tylko utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu, ale także brak rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2007 r. II UK 156/06 OSNP 2008/3-4/45 . Niezdolność do wykonywania pracy dotychczasowej nie jest zatem wystarczająca do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli wiek, poziom wykształcenia i predyspozycje psychofizyczne usprawiedliwiają rokowanie, że mimo upośledzenia organizmu możliwe jest podjęcie innej pracy w tym samym zawodzie albo po przekwalifikowaniu zawodowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2005 r., I UK 299/04, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 93). O niezdolności do pracy decyduje - jak zakłada się w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy - negatywne rokowanie co do możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy, jak też niecelowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W przypadku wnioskodawcy nie jest możliwe podjęcie pracy, którą dotychczas wykonywał (elektromontera , również w ramach działalności gospodarczej) ani innej pracy fizycznej .

Warto podkreślić, iż opinia biegłych sądowych, która była podstawą zasadniczych ustaleń w przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana przez organ rentowy w toku postępowania. „ W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 kpc), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową między innymi wobec treści dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, a w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swjej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia” (tak. SN w wyroku z dnia 30.03.2000 r. II UKN 444/99 OSNP 2001/17/543).

Przepis art. 13 ustawy nakazuje, aby celowość przekwalifikowania zawodowego ustalić biorąc pod uwagę charakter dotychczasowej pracy , poziom wykształcenia , wiek i predyspozycje psychofizyczne. Biorąc zatem pod uwagę wykształcenie zawodowe , obecny wiek ubezpieczonego (57 lat) oraz to, że wykonywał pracę fizyczną trudno zakładać , że celowe i możliwe będzie przekwalifikowanie zawodowe do innej wykwalifikowanej pracy , w szczególności nie będącej pracą fizyczną .

Reasumując, w obecnym stanie naruszenia sprawności organizmu oraz przy wskazanej niecelowości przekwalifikowania zawodowego, ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 powołanej ustawy .

Tym samym, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego , a ponadto

art. 129 ust.1 i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu się prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.03.2013r. do 31.08.2014 r.